

РЕШЕНИЕ

№ 1090

гр. София, 09.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9810** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по постъпила жалба от „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД, чрез юрк. Л. К., срещу Заповед № 6376 от 22.07.2025г. на председателя на Комисията за защита на потребителите. С оспорената заповед е забранено на „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение 1 във връзка с ал. 2, т. 4 от Закона за защита на потребителите, а именно да предоставя невярна и подвеждаща информация относно продажните цени на предлаганите от него стоки (в това число купа Piminc Zelie черно стъкло 24 см).

С жалбата се поддържа, че заповедта на председателя на КЗП е незаконосъобразна, тъй като е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Жалбоподателят оспорва изводите на административния орган, че е осъществена нелоялна заблуждаваща търговска практика, като поддържа, че за изясняване дали дадена търговска практика е нелоялна следва да се вземат предвид редица обстоятелства, които не са били съобразени при издаване на оспорената заповед, като не е изяснена пълната фактическата обстановка, включително относно предложенията в брошура, позиционирането на стоките в обектите, етикиране на артикулите и обозначаване с регални етикети. Подробно се излагат в тази връзка доводи за допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила поради липса на анализ на конкретното предложение в брошурата, на асортимента на Кауфланд, на начините на позициониране на стоката и на

етикиране в магазините, което довело и до формиране на неправилен извод, съответно - до издаване на необоснована и противоречаща на материалния закон заповед. Твърди се, че в обжалвания акт няма изброяване на наличните продукти, както и описание на останалите етикети, които безспорно в тези случаи са едни до други, нито на разположените в съседство артикули, като липсва пълно и подробно изброяване на останалите артикули на регала и най-вече на тези с близки характеристики до процесния продукт. Жалбоподателят счита, че като не е събрал и анализирал относимата информация, органът не е бил в състояние да съобрази дали описаният в заповедта етикет за купа на стойност 1,79 лв. всъщност не е бил разположен така, че да обозначава друг артикул, а не купа с диаметър 24 см. Предвид изложеното поддържа, че липсва материалноправно основание за издаване на обжалваната заповед, тъй като не са събрани доказателства за осъществяване на фактическия състав и за прилагането на нелоялна търговска практика. Оспорва заповедта като незаконосъобразна поради несъответствие с целта на закона. По изложените в жалбата съображения се претендира отмяната на оспорената заповед, както и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Ответникът – председателят на Комисията за защита на потребителите, в съдебното заседание се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата като неоснователна и прави искане да бъде оставена без уважение. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С. градска прокуратура не се представлява и не взема становище по делото.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбоподателят „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД е търговец по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Липсва спор между страните по делото, а това се и установява от представените с административната преписка писмени доказателства, че на 26.06.2025 г. от служители на КЗП, ТО - В. е извършена проверка в търговски обект - хипермаркет Кауфланд, находящ се в [населено място], на адрес: [улица], стопанисван от „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД, резултатите от която са отразени в съставен констативен протокол с № К-2774244 от 26.06.2025г.

Проверката е извършена във връзка с издадена Заповед № 5922/26.06.2025г. на председателя на КЗП относно постъпил сигнал от потребител за липса на продукт с промоционална цена в брошура от 23.06.2025г. до 29.06.2025г. Отражено е в протокола, че при проверката е направена контролна покупка на артикул от брошурата - чиния Zelig - черна, различни видове и размери, с обявена цена в брошура - стара зачертана 3,59 лв. - 50 % - 1,79 лв. Посочено е, че при посещение на място пред стоката има поставен етикет с обявена цена 1,79 лв., налично количество 11 бр. На щанда, където са поставени чиниите и купата, няма друга цена, освен цената, обявена в брошурата - 1,79 лв. Установено е при проверката, че има разминаване в обявената цена на етикет и при маркиране на каса.

Към констативния протокол е приложена цитираната в него Заповед № 5922 от 26.06.2025г. на председателя на КЗП, с която е наредено извършването на проверка в посочения търговски обект в периода от 26.06.2025г. до 27.06.2025г. и са определени поименно служителите в ТО - В. за извършването ѝ. Приложени са и доставни документи, промоционална брошура за периода от 23.06. до 29.06., както и снимков материал относно разположението на посочените стоки и поставени пред стоките етикети.

Представена е с преписката и постъпила по електронна поща на 27.06.2025г. информация, касаеща брошурата, която е разпространена на 21.06., с валидност 23.06. - 29.06.2025г., като в

същата е посочено, че на територията на обл. Д. са оставени за свободно вземане от филиал 1650 бр., 35540 бр. са разпространени безадресно или обща са разпространени 37190 бр.

Установява се от представеното извлечение от протокол № 37 от редовно заседание на КЗП, проведено на 21.07.2025г., че Комисията е разгледала докладна записка от 18.07.2025г. от главен директор на ГД "Контрол на пазара" при КЗП, като е приела предложението му и е взела единодушно решение по т. 6 от протокола, че „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/, във връзка с чл.68г, ал.4 във връзка с чл.68в от Закона за защита на потребителите, като предоставя невярна и подвеждаща информация относно продажните цени на предлаганите за продажба в търговските си обекти стоки чрез брошура, за които при маркиране на каса се заплаща по-висока продажна цена от обозначената на етикет, като по този начин променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга и към когото е насочена.

Въз основа на констатациите, обективирани в съставения констативен протокол с № К-2774244/26.06.2025г., и така взетото решение на основание чл.68л, ал.1 във вр. с чл.68в, във вр. с чл.68г, ал.4, във вр. с чл.68д, ал.1, предл. 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ във вр. с ал. 2, т. 4 от Закона за защита на потребителите е издадена и обжалваната в настоящото производство Заповед № 6376 от 22.07.2025 г. на председателя на КЗП, с която е забранено на „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно да предоставя невярна и подвеждаща информация относно продажните цени на предлаганите от него стоки (в това число купа Piminarc Zelig черно стъкло 24 см). Предвид констатациите при извършената проверка и предоставените документи е прието, че при упражняване на своята дейност дружеството прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, като предоставя невярна и подвеждаща информация относно продажните цени на предлаганите за продажба в търговските си обекти стоки чрез брошура, за които при маркиране на каса се заплаща по-висока продажна цена от обозначената по етикет, като по този начин променя или е възможно за промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена. Прието е, че прилагането на такава практика има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването ѝ. По изложените съображения е изведен извод, че с поведението си търговецът уврежда икономическите интереси на потребителите и прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика по см. на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 ЗЗП.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 14.08.2025г., видно от представения констативен протокол № К-2774496 от 14.08.2025г. /л. 91- 94 от делото/, а жалбата е подадена на 28.08.2025г.

Други относими доказателства не са ангажирани по делото, доколкото в съдебното производство не се представиха различни доказателства от събраните пред административния орган.

При така установеното от фактическа страна и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения 14-дневен срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – председателя на Комисията за защита на потребителите, като компетентността му произтича от разпоредбата на

чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, която предвижда, че когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането ѝ, и решение по т. 6 от протокол № 37 от 21.07.2025г., с което КЗП е установила, че търговецът при упражняване на своята дейност използва нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Актът е в предписаната от закона форма, доколкото разпоредбите на ЗЗП не предвиждат различни изисквания от установените в чл. 59 АПК. Заповедта е издадена в писмена форма, посочени са както фактическите, така и правните основания за издаването ѝ, което осигурява възможност на жалбоподателя да разбере волята на административния орган и да организира адекватно защитата на правата и интересите си. Мотивите на административния акт, като единство от фактическите и правни основания за издаването му, имат съществено значение и при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност, тъй като липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения акт като нарушение на неговата форма. В случая са налице ясни мотиви и разпоредителна част, от които може да се направи извод какви са причините за постановената забрана за използване на нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Съдът приема, на следващо място, че не са налице допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Установява се от приетите по делото писмени доказателства, че административното производство е образувано в съответствие с чл. 68л, ал. 4, предл. 2 ЗЗП. За изясняване на фактите длъжностни лица на Комисията са извършили проверка на търговски обект на жалбоподателя, находящ се в [населено място], [улица], и са съставили констативен протокол № К-2774244 от 26.06.2025г., в който са обективирани установяванията им от проверката. Констативният протокол е подписан от Р. П. В., като представител на дружеството. Във връзка с констатациите на проверяващите и с цел да се установи спазени ли са разпоредбите на ЗЗП от търговеца са изискани доставни документи и справка за броя на разпространените промоционални брошури. Резултатите от извършената проверка са обсъдени от КЗП, която е приела единодушно решение по т. 6 от протокол № 37 от 21.07.2025г., че жалбоподателят използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 ЗЗП - съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща, като въз основа на това решение е издадена и оспорената в настоящото производство заповед на председателя на КЗП.

Не е допуснато и нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в административното производство, тъй като му е предоставена възможност да вземе становище по случая и да представи доказателства. Настоящият съдебен състав намира, освен това, че в хода на административното производство са изяснени релевантните за случая факти и са събрани относимите доказателства. Преценката на административния орган е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Отделно от горното, следва да се посочи, че в съответствие с последователната съдебна практика съществено е само това нарушение, което ако не е било допуснато, би могло да доведе до други фактически установявания на органа и до друго решение на въпроса, предмет на производството. В случая правото на защита на жалбоподателя е обезпечено в пълен обем в съдебното производство по оспорване на процесната заповед, в което той е имал възможността да

противопостави всички свои възражения и да представи и посочи всички доказателства, които желае да бъдат събрани. Ето защо и предвид упражненото право на съдебно оспорване от страна на жалбоподателя и задължението на съда да събере доказателства и провери обжалвания акт на всички основания по чл. 146 АПК, правото му на защита не е нарушено. Уместно е да се отбележи, че мотивите на органа са предоставени на жалбоподателя - в случая те са част от съдържанието на акта, преди той да подаде жалба срещу този акт. Наличието и пълнотата на мотивите на оспорения акт обезпечават правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита, както и принципа на равнопоставеност на страните в съдебното производство.

Гореизложеното обосновава извода, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на заповедта на процесуално основание, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК.

Правилно е приложен и материалният закон – чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал.4 и чл. 68д, ал. 1 ЗЗП.

Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

С оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в ЗЗП забранява императивно използването на такава. Съобразно чл. 68г, ал. 4 ЗЗП нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д – 68к ЗЗП. Съгласно разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. В съответствие с § 13, т. 31 от ДР на ЗЗП търговско решение е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не.

Константна е съдебната практика на Върховния административен съд, че преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на заблуждаваща търговска практика, като проявна форма на забранена нелоялна търговска практика, следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата. Така, например, решение № 15363/11.12.2018 г., постановено по адм. дело № 11267/2017 г., VII отд. на Върховния административен съд, решение № 9627/15.07.2020 г., постановено по адм. дело № 7983/2019 г., VII отд. на Върховния административен съд и др.

Фактическият състав на нелоялната заблуждаваща търговска практика по чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП изисква да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: осъществяването на търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; тази търговска практика да съдържа заблуждаваща, невярна информация и следователно подвеждаща; да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. В този смисъл решение № 12167 от 7.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 3102/2023 г., VII отд.

Поставянето на етикет за цената на стоката представлява действие на търговеца, свързано с предлаганата от него стока, насочено към потребителя, поради което несъмнено е налице търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП. В разглеждания случай са доказани действия на търговеца – обозначаване чрез поставен пред предлаганата за продажба стока етикет на по-ниска цена от обявената такава в рекламна брошура и маркираната на каса цена на стоката, като следва да се посочи, че тези констатации, освен че се подкрепят от представените по делото доказателства, не се и оспорват. В тази връзка налага се изводът, че е установено несъответствие между обозначената цена върху поставения пред стоката етикет, обявената продажна цена в брошурата и маркираната на каса такава, с което на потребителите се предоставя невярна и следователно подвеждаща информация относно цената на стоката, която въвежда или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител. В този смисъл обоснована е преценката на административния орган за наличие на нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 вр. с ал. 2, т. 4 ЗЗП. Следва да се отбележи, че в чл. 68д, ал. 2 ЗЗП са посочени обстоятелствата, които са от такава значимост за потребителя, че непредоставянето от търговеца на точна и пълна информация по отношение на тези обстоятелства, може да се определи като подвеждаща нелоялна търговска практика. Сред изброените са и цената или начинът на нейното изчисляване, или съществуването на специфично предимство по отношение на цената /чл. 68д, ал. 2, т. 4 ЗЗП/. Ето защо, след като са осъществени визираните в посочените норми предпоставки, то правилно и законосъобразно административният орган е наложил забрана на търговеца при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в предоставянето на невярна и подвеждаща информация относно продажните цени на предлаганите от него стоки.

Според практиката на СЕС (решение от 12 май 2011 г., *Ving Sverige*, C-122/10, EU: C: 2011: 299, точка 22; решение от 26 октомври 2016 г., *Canal Digital Danmark*, C-611/14, EU: C: 2016: 800, точка 39; решение от 25 юли 2018 г., *Dyson*, C-632/16, EU: C: 2018: 599, точка 56) и видно от Съображение 18 от преамбюлната част на Директива 2005/29/ЕО "средният потребител" е добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив потребител. Несъмнено продажната цена има съществено значение при предлагането на стоката и е един от факторите, мотивиращи потребителите за вземане на решение за закупуването ѝ, а потребителят се информира за нея от изложеното на етикета. Именно по-ниската цена би могла да мотивира средния потребител да закупи продукта и съответно да вземе своето решение въз основа на обявената подвеждаща цена. По този начин невярното представяне на информация за цената е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Същата привлича потребителя към така предлаганата стока и дава необоснована увереност за спестяване, което всъщност го мотивира да направи избора си, макар да липсва реално спестяване на парични средства. Предвид изложеното може да се направи обоснован извод, че описаната търговска практика променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, тъй като влияе отрицателно върху способността му да направи информиран избор, обуславящ търговското му решение да закупи стоката – последица, която не би настъпила при липсата на разглежданата търговска практика. Съставът на заблуждаващата нелоялна търговска практика не включва в себе си задължително осъществено заблуждение у средния потребител, а е достатъчно да съществува възможност такова заблуждение да бъде създадено, което обстоятелство в случая безспорно е налице. Така, например, решение № 1043 от 04.02.2022 г. по адм. д. № 6798/2021 г. по описа на ВАС, VII отд. При тези съображения съдът намира, че са налице горепосочените предпоставки от фактическия състав на заблуждаващата нелоялна търговска практика по см. на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП, а

такава практика според чл. 68в вр. чл. 68г, ал. 4 ЗЗП е забранена. По тези съображения следва да се приеме, че оспорената заповед не страда от порок по смисъла на чл. 146, т. 4 АПК и липсва основание за отмяната ѝ, а същата е законосъобразна, като издадена при правилно приложение на материалния закон.

Заповедта се явява и съответна на целта на закона, формулирана в чл.68б ЗЗП – осигуряване защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. С наложената принудителна административна мярка се постига заложената цел да бъде прекратена констатираната нелоялна търговска практика, както и да бъде осуетено бъдещото ѝ ползване.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е правилен и законосъобразен административен акт, поради което и на чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК оспорването ѝ следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК право на разноски възниква в полза на ответника. С оглед своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника следва да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ (ред. ДВ, бр. 53 от 2025г., в сила от 1.10.2025г.) съдът определя в минимален размер от 200 лева. Съобразно разпоредбите на чл. 5, чл. 12, ал. 1 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България сумата следва да се превалутира, като се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента).

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София-град, 72 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД, чрез юрк. Л. К., срещу Заповед № 6376 от 22.07.2025г. на председателя на Комисия за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: